

DE FEM GRUNDFORMER

- ELEVARK

1) Den klassiske grundform

- Filmen viser et problem – og giver ofte også en løsning.
- Klar og simpel historie.
- [Voiceover](#)-stemme fortæller, hvad der sker.
- Billederne viser bare helt enkelt, hvad der sker.

2) Den observerende grundform

- Vi, beskuerne, må selv finde ud af, hvad filmen handler om.
- Vi er ligesom "fluen på væggen" – der ser tingene, som de sker.
- Ingen fortæller noget, ingen voiceover-stemme.
- Vi oplever blot den "rå virkelighed".
- Vi oplever bare livet, som hovedpersonen lever det, og de særlige øjeblikke.

3) Den poetiske grundform

- Ingen rigtig historie.
- Specielle billeder.
- Måske ingen [hovedperson](#).
- [Musikken](#) eller særlige [lyde](#) er tit ekstra vigtige.

4) Den personlige grundform

- Instruktøren er ofte selv synlig i filmen – måske handler den endda om ham/hende selv.
- Filmen minder lidt om en spillefilm med særlige effekter.
- Filmen handler om en meget personlig historie. Vi kommer meget tæt på det private.

5) Den fiktive grundform

- Ny slags moderne dokumentarfilm.
- Filmen blander fiktion og fakta.
- Filmen bruger måske også tegnefilm eller animation. Måske prøver den at genskabe noget, der ikke findes rigtige filmoptagelser af i virkeligheden. (Kan også kaldes drama-dokumenter).
- Filmen prøver måske at afsløre løgne.

